

Sammenstilling mellem disse to Ting har jeg for det første ikke foretaget, hvad det ærede Medlem vil kunne overbevise sig om, hvis han vil læse mine Udtalelser igennem, men desuden er det sikkert, at det i gamle Dage ikke vilde være blevet tilladt at besætte et Embede som dette paa Betingelse af, at den kaldede betalte 6,000 Kr. til Ophjælpning af nogle andre Præsteembeder, og det er jo derpaa, det hele i Virkeligheden beror. Det ærede Medlem vil vist endvidere indrømme mig, at den paagældende Præst umuligt kunde have underskrevet Simonien af 1700. Det er ogsaa derpaa, det kommer an ved denne Sammenstilling. Men i øvrigt bliver der vel, hvad Enkelthederne angaar, senere Lejlighed til at komme nærmere ind paa Sagen.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds Ordet.

K. Bjerre: Hvis disse Bestemmelser om Simoni, om Embedskøb, ikke skulde anvendes paa dette Tilfælde, ved jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem omtalte dem. Det kan jeg ikke finde nogen virkelig logisk Sammenhæng i. Og hvad det andet Spørgsmaal angaar, at det ikke var rigtigt, at Præsten blev ansat paa den Maade, at noget af hans Embedsindtægt gik til Forbedring af andre Embeder, siger jeg, at det finder jeg dog virkelig bedre end det, der tidligere er sket mange Gange, at en alt for ung Mand har faaet et Embede uden Afkortelse og altsaa til Skade netop for de ældre Ansøgere.

Jensen-Knudstrup: Det er lutter upolitiske Smaating, jeg vil bringe paa Omtale. Da Luften i disse Dage er fyldt med Storpolitik, og da Tiden er saa langt fremskreden, er det jo vanskeligt at faa megen Opmærksomhed for saadanne neutrale Ting, som jeg faar Lejlighed til at fremføre nu. Jeg tror dog, de have en Del Interesse, og jeg vil ogsaa gerne paakalde Interessen for dem.

Det første lille Punkt, jeg rører ved, er noget, der staaar i Forbindelse med den ny Lov, vi vedtog i Fjor, om Omsorgen for forsømte Børn. Det er at haabe, at Opdragelsesanstalter og Børnehjem i den kommende Tid ville faa frugtbare og rigere Vilkaar at virke under, end de hidtil have haft, og bedre Betingelser for at kunne udføre det Samfundsarbejde, de have Tag i. Der er imidlertid en meget

stor Vanskelighed for Ledelsen af disse Anstalter, og det er den, at de idelig maa skifte Lærerkrafter, og det hænger jo sammen med, at de unge Lærere nu om Dage meget hurtigt søge bort fra de tilfældige private Stillinger og søge ind i Statens eller Kommunens Skoler for at kunne regne med Alderstillæg saa tidligt som muligt. Jeg tror, det bliver ganske nødvendigt for Anstalternes gode Trivsel enten at faa Anstalterne forsynede med en Pensionskasse med Statstilskud, ligesom Realskolernes Lærere have det, eller ogsaa at give dem Lov til at tage deres Tjenestealder med, naar de flytte over i Statskolen. Thi det er rent utaaeligt og næsten ikke til at komme over for Forstanderne, naar de skulle skifte med de unge Lærere hvert andet eller maaske hvert Aar i Stedet for at beholde en dygtig, prøvet Lærer, som har Lyst til at blive i denne vanskelige Gerning, og som først efterhaanden bliver kvalificeret ved de Erfaringer, han indsamler. Jeg maa fatte mig meget kort, hvis jeg skal blive færdig i Dag med de Ting, jeg har for, saa nu lader jeg dette ligge.

Det andet lille Punkt drejer sig om en Bevilling, som findes paa Kultusministeriets Budget, til de saakaldte Fortsættelsesskoler. Det var meget ønskeligt, om disse Fortsættelsesskoler eller Efterskoler, som jeg hellere kalder dem, kunde faa større offentlig Støtte. De ville i Fremtiden, hvis der da skabes Betingelser for dem, faa en ret betydelig Stilling i Landsbyskolens Organisation. Landsbyskolen kan ikke slaa ind paa Byskolens Metode, som er at indlemme Mellemskolen i Folkeskolen. Det sker jo nu efter en stor Maalestok i de allerfleste Købstæder. Hvor megen Nytte det er til, er et stort Spørgsmaal, men Vejen gaar i den Retning. Udviklingen bærer derhen. Det kan Landsbyskolen ikke, men den trænger til et udfyldende Led, den trænger til en Skole for Overgangsalderen, for 14—15—16 Aars Alderen, og en saadan skulde helst bygges saa frit og med saa mange frivillige Krafter som muligt og komme til at danne en ypperlig Skole i Overgangsalderen for de unge Mennesker, som forlade den almindelige Børneskole i den allervanskeligste Tid. Hvis dette Tilskud kunde forøges meget betydeligt, hvad jeg ikke ser noget til Hinder for — bestaaende Skoleforeninger ville ogsaa andrage om det, saa vidt jeg ved — var det en betydelig Hjælp for Landsbyskolen i dens Vækst fremad for at staa Maal med Købstadskolen, som jo